

розробляти програми мотивації здорового способу життя, психологічні тренінги в рамках програм мотивації здорового способу життя [5, с.26].

Найважливішим є те, що держава повинна розуміти значущість процесу накопичення громадянами специфічних соціальних знань у процесі отримання освіти щодо здорового способу життя та використання отриманих знань у майбутній професійній діяльності.

Список використаних джерел

1. Афанасьєва Н.Є. Основи психогієни та психопрофілактики: навч. пос. Х.: НУЦЗУ, 2016. - 91 с.

2. Чорней В.В., Кудерміна О.І. Дефекти політико-правової свідомості сучасної молоді //Юридична психологія.-2015. - № 1. - С. 3-13. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urpp_2015_1_3

3. Маслов Р.В. Формування свідомого ставлення до власного здоров'я у майбутніх фахівців з фізичної реабілітації ssn Online: 2312-5829. Освітологічний дискурс, 2015, № 4 (12).

<https://core.ac.uk/download/pdf/268481388.pdf>

4. Жданова І.В. Професійне здоров'я правоохоронців як предмет наукового дослідження // Право і безпека. №4. Харків : ХНУВС, 2015. С.150-155.

5. Устав (Конституція) Всесвітньої організації охорони здоров'я. ВООЗ: сайт. 2006 Електронний ресурс. Режим доступу: URL: http://www.who.int/governance/eb/who_constitution_ru.pdf

Малюк Василь Васильович,

здобувач Харківського національного
університету внутрішніх справ

ФАКТОРИ, ЯКІ НЕГАТИВНО ВПЛИВАЮТЬ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННИМИ СПІЛЬНОТАМ

Законом України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою» від 4 червня 2020 р. № 671-ІХ. було криміналізовано дії осіб, які організують діяльність злочинних спільнот, керують нею і, взагалі, створюють та підтримують «інфраструктуру» злочинного світу. Але створення відповідного правового інструменту - це тільки перший крок. Наступним кроком в Україні повинно стати ефективне використання цього правового інструменту вітчизняними правоохоронними органами. Оскільки відповідна практика відсутня,

відсутні роз'яснення Верховного Суду щодо розгляду такої категорії справ, а отже практичні працівники повинні тлумачити та використовувати норми Закону з врахуванням свого досвіду та обізнаності з цим питанням. Оскільки кримінальні правопорушення, що вчинюються злочинними спільнотами, є латентними, то першими з проблемами застосування кримінально-правових норм зіткнуться оперативні підрозділи, які за своїми функціями та завданнями повинні здійснювати активний оперативний пошук кримінальних правопорушень, осіб, які їх готують або вчинюють. Створення в Україні правової держави вимагає застосування всіх необхідних заходів її захисту, що в свою чергу обумовлює необхідність відповідного науково-теоретичного обґрунтування діяльності оперативних підрозділів, до компетенції яких відноситься розкриття окремих кримінальних правопорушень. Оскільки кримінальні правопорушення вчинювані злочинними спільнотами є латентними, то можна зробити висновок про значний вплив на ефективність протидії ряду об'єктивних та суб'єктивних факторів, в тому числі відсутність ґрунтовних знань щодо способів їх вчинення, змін в тактиці дій осіб, які створюють та керують злочинними спільнотами, причин та умов, що обумовлюють можливість вчинення ними кримінальних правопорушень. Результати опитування оперативних працівників, інтерпретація їх думок з врахуванням існуючої правової системи, дозволило виокремити основні фактори, які негативно впливають на ефективність протидії злочинними спільнотам.

До об'єктивних факторів ми відносимо (і нашу позицію підтримали респонденти): складність та низька ефективність правової процедури доведення наявності складу кримінальних правопорушень (особливо стосовно суб'єктів, якій здійснюють злочинний вплив); невизначеність правових ознак злочинної спільноти, окрім закріплення у ст. 255 КК України; незначна кількість злочинних спільнот які відповідають ознакам, вказаним у ст. 255 КК України (наявність серед ознак «двох і більше злочинної організації, які об'єднуються на практиці означає, що необхідно окремо доводити факт існування кожної злочинної організації, а потім довести факт їх об'єднання – тому враховуючи вищенаведену статистику виявлення злочинної організації, можна спрогнозувати мінімальну кількість виявлених злочинних спільнот); специфіка діяльності злочинних спільнот (конспіративність, протидія правоохоронним органам, кримінальний професіоналізм), що утруднює боротьбу з ними; структура управління діяльністю злочинних спільнот організована таким чином, що звільняє керівне ядро від необхідності безпосередньої організації і проведення

більшості злочинних акцій і тому в умовах неузгодженості правових норм лідери злочинних спільнот уникають кримінальної відповідальності; напівлегальна діяльність окремих зі складових частин злочинної спільноти, які використовуються як «ширма» для саме злочинної діяльності (використання легально діючих суб'єктів господарювання, проведення легальних господарських операцій створення фінансово – промислових груп із корумпованими зв'язками тощо); транснаціональний характер діяльності злочинних спільнот, яка дозволяє використовувати недоліки правової системи держав-сусідів для ухилення від відповідальності (наприклад, коли у Грузії у 2003 році прийняли жорсткі правові заходи проти «ворів в законі» за кілька років кримінальні авторитети перебазувалися на територію України та Росії).

До суб'єктивних факторів ми відносимо: відсутність у оперативних підрозділів правоохоронних органів відповідного правового інструментарію, матеріальних та технічних засобів для ефективного реагування на цей вид кримінальних правопорушень; ліквідацію спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю МВС України, активізацію кримінальних елементів на тимчасово окупованих територіях окремих районів Донецької та Луганської областей, неефективність роботи оперативних підрозділів у зазначеному напрямі; недостатній рівень професійної підготовки працівників спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю.

Комірчий Павло Олексійович,
професор кафедри публічного управління та
адміністрування Національної академії
внутрішніх справ, доктор юридичних наук,
доцент

СИСТЕМА ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В ПРАВООХОРОННІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ

Принципи публічної служби в правоохоронній сфері України є надзвичайно важливим питанням, що має суттєве значення для практичної дійсності, у якій існує людина, суспільство та держава. Ця проблема актуалізується з огляду на процеси реформування правоохоронної системи та адміністративного законодавства нашої держави.